

Як заробити великі гроші?

Чому я буду відвертий з Вами?

Я вже підстаркувата людина, яка досягла у житті всього, про що тільки можна мріяти. Власних грошей мені не прожити до кінця моїх, а враховуючи скромність моїх потреб – і за багато життів не прожити.

Мені більше не цікаво заробляти гроші. Будучи євреєм, я, за винятком останніх років, жив і працював у Росії, добре взяв цю країну, її народ, вивчив силу і слабкість росіян. Почавши, як безпощадний експлуататор й іудей, я поступово пройнявся співчуттям до великого і надтерплячого російського люду, і зараз вже цілком щиро бажаю йому блага.

Я змінив релігію, хрестився в Православ'ї, багато в чому розійшовся з єврейською общиною і її солідарною думкою, хоча до кінця євреєм бути не перестав.

Мої гроші, вирвані спочатку в Росії, тепер працюють на її благо і мій життєвий досвід теж би міг послугувати росіянам. Сподіваюся, що публікуючи з вільним правом передруку цю (спочатку внутрішньо-корпоративну конфіденційну) брошуру я буду корисний людям розчарованим та загрозливим в нездоланих проблемах.

Насправді, немає на світі кожному по Сонцю, але грошей може вистачати всім. Для того щоб їх отримати, найперше необхідне бажання і здатність їх прийняти, а також удача, удача і ще раз удача.

Спитайте будь-якого слов'янина: що таке удача? Він відповість, що везіння – незалежне від нас. Євреї виховані по-іншому. З молодого віку нас вчили, що удача – продукт цілеспрямованої дії, що на перший погляд випадкові події насправді підготовлені людьми, їх вірою і волею.

Світ – аж ніяк не стихія хаосу і удача не така сліпа, як її собі багато уявляють. Люди на землі отримують різну кількість грошей, тому що по-різному сприймають реальність, по-різному відчують світ. Для того що зробити Вас багатшими, необхідні зміни не ззовні, а всередині Вас. Це, якщо хочете, магія успіху.

Наш первісний предок, перед тим як йти на полювання, малював оленя на піску і поражав уявного звіра списом. Для чого він це робив? Просто через свою темноту, чи знав з тисячолітнього досвіду, що будь-якій матеріальній дії передують план, ідейна розробка майбутньої події.

Ця магія не була примітивною, вона насправді допомагала мисливцям добути справжнього оленя. Така сила віри – сили, яка втілює наші бажання і уявлення. Чи навпаки – матеріалізує наші страхи і фобії.

Коли на початку 90-х я, скромний науковий співробітник, починав бізнес, то дуже жорстко притримувався однієї умови західної соціальної психології: «Гнати в шию навіть самого толкового працівника, якщо він руйнує песимізмом і невір'ям в успіх колектив». Тоді я просто наслідував західну моду і не розумів для чого я це робив.

Зараз я точно знаю в чому тут суть. Якщо б в тому древньому племені знайшовся хоча б один талановитий мисливець, який засумнівався в піщаному малюнку, то плем'я не добуло б справжнього оленя і вимерло від голоду. З вірою не можна жартувати: плацебо (тобто зовнішні матеріальні атрибути віри) можуть бути будь-які, хоч на піску, хоч на шовку знамен, хоч на дереві ікон – але сама віра рухає справу і рухає рівно настільки, наскільки вона сильна.

Якщо не віриш в успіх підприємства – краще взагалі не починай! – повсюдно радять підприємцям-початківцям. Ви, напевно, думаєте, що це метафора? Що успіх бізнесу лише опосередковано залежить від віри в нього? Ні, власне самим прямим чином.

Народні прислів'я і прикмети – віхи народного спостереження

Я не дарма вирішив підтвердити свою думку за допомогою всім з дитинства знайомим народним спостереженням про щастя і нещастя, про удачу і невдачу. Народ на протязі віків спостерігав динаміку процесу збагачення, і не завжди розуміючи прихованих причин, вже ж доволі точно характеризував видиму сторону.

«Дурням лише скарб дається» - записав в текст народних промовок поет Єршов. Це надзвичайне спостереження, яке видається на перший погляд цілком алогічним, безглуздим, але воно істинне. Чому скарб і взявши ширше – багатство, дається дурням? Є їх євангельське визначення – «убогі духом» - менш грубе, але суть та ж.

У дурня є одна цікава властивість – починаючи будь-яку справу, він не думає про всі майбутні труднощі, перепони, перешкоди, які «розумний» подумки наперед намітить на своєму шляху. В силу цього у народного «дурня» складне виявляється простим. Але, видається, що це його власна справа: не бачиш стіни – не означає, що не вдаришся чолом! Проте, що за чудо! – «дурень», не бачачи стіни, проходить крізь неї, навіть не помітивши і не тільки в казці – на кожному кроці в реальному житті. Успіх виходить в нього сам собою, оскільки стіна, яку добре бачать «розумні» насправді була уявною, породженою свідомістю, примарною.

Ця властивість – повсюдна удача, особливо комерційна, в духовно тупих людей – не випадковість і не «допомога небес». Світ залежний від наших уявлень про нього і чим більш духовно витончена натура бачить для себе у світі перешкод, тим більше їх (по її ж замовленню!) виникає. Наприклад, якщо перед рафінованим інтелігентом поставити проблему: «почни торгівлю» - то він спочатку вигадася Вам тисячу причин невдачі: і змову на ринку, і владу оптових постачальників, і рекет, і несправедливу корупційну владу, і ще цілу купу факторів. Але ми часто бачимо, як сусід інтелігента, який навчався в школі для малорозвинених дітей (і так буває!) несподівано відкриває торгівлю і успішно її веде, тому що в силу своєї тупості і нерозвиненості уяви не думає про майбутні труднощі.

Ми із злорадством дивимось на «дурня»: мовляв, не бачить капкана, зараз в нього потрапить! Він пройде – і пастки не виявляється на місці. Ми йдемо слідом – і потрапляємо в «довгоочікуваний» капкан. В чому ж справа? Ми просто живемо у різних світах. Але про це пізніше.

«Біда не ходить одна» – каже наше прислів'я. Чому б так? За простою ймовірністю біда і радість, удача і невдача повинні, здавалось б, розподілятися приблизно наполовину, у всякому випадку – хаотично. Але народ давно помітив, що доля завдає ударів серіями. Чомусь одна біда притягує іншу, намагнічує іншу, чим більше бід – тим більше їх додається, так ніби їм властиво по-бджолиному роїтися. Що за притча? Адже удача і невдача випадає за жеребом, який непідвладний нам, нашому розуму і нашій волі. Як ми можемо наперед прорахувати удачу чи невдачу? Як ми можемо її збільшити чи зменшити? Чи можливе шулерство в казино Удачі? Про це нижче, а поки запам'ятаємо назавжди: людина, з якою трапилася невдача, якимось чином втрачає «імунітет» і одна невдача відкриває дорогу іншим, зовнішньо з нею ніяк не пов'язаними.

«Паршива вівця все стадо псує». Пряма суть прислів'я ясна – хвора тварина заражує здорових. Але ж річ не про тварин і не про епідемію. Символічний план прислів'я інший – один член колективу, одержимий якоюсь духовною проказою здатен зіпсувати весь колектив, збити з пантелику. А чому, до прикладу, не навпаки? Видається, що у колективу куди більше можливостей переробити «козлище» у собі подібного. Який «козлищу» інтерес воювати із всіма навколишніми? Та переважно він і не ставить цілі когось переробити – все саме собою виходить. Змінюється соціальна реальність у колективі – із успішного він стає зборищем невдач, із взірцевого – натовпом обманщиків чи нитиків. Чому? Наскільки видно, тут простежується фактор «віри» і «волі» – ми на порозі розгадки великої таємниці співвідношення матеріальної реальності з вірою і волею людини...

«Народився у сорочці» – це про удачливу людину. Як в прислів'ї «біда не ходить одна» і тут підкреслено: по мірі отримання удачі вірогідність нового її прояву зростає. Чим більше перемог – тим більше шансів на нову перемогу. Чим наочніше успіх – тим більше шансів на його повторення. Чому? Що за дивний взаємозв'язок? Здається що людину треба переконати в тому, що вона успішна і після цього вона магічним чином стає успішна?!

«Гроші тягнуться до грошей» – ось ще одне підтвердження сказаного. Чому багаті стають ще багатшими, а бідні ще убогішими? Чи грає тут роль фактор «змови»? Якщо так, то що заважає бідним скласти таку ж «змову»? Питання, питання і немає поки-що відповідей...

«Ніколи не кажи за людей «ні», поки вони самі тобі цього не сказали» – мудре і дуже практичне прислів'я. Найчастіше, людина настільки впевнена в уявній відмові по своєму проханню, так чітко і в ролях розігрує в уяві сцену своєї невдачі, що йти і вияснити вже нічого не потрібно: Він сам спитав і сам відповів, прохання вмерло у ньому самому – чого ж більше бажати?

Проте нерідко ми стикаємося з ситуаціями, коли така людина «свій поклик все ж переборює і вирішив піти та й взнати»

Він аніскілечки не здивується, коли знає результат, який точнісінько відповідає його розвиненій уяві. Видається, що він просто правильно прорахував світ – але хтось інший несподівано досягає цілком інших результатів з тими ж вихідними показниками, які були і в нашого скептика. Чому?

Метафізика Всесвіту

Коли православний росіянин читає у Євангелії чітку «інструкцію по використанні Всесвіту – «просіть, і буде Вам дано», «Майте віру хоча б з гірчичне зернятко – і зможете рухати гори, наказати дереву з корінням кинутись в океан», то він в силу особливостей виховання розуміє це як відірвану від життя алегорію.

Єврей краще від росіянина знає, що цей текст потрібно розуміти буквально, що перед нами діюча система влаштування життя. Ісус Христос добре знав відповідь на Ваше, читачу, питання – як заробити великі гроші? У індусів ми знаходимо уявлення про «майє» - всесвітню ілюзію, що оточує людину, певне царство міражів, що приховує істину брахмана. Невже матеріальна природа – ілюзія? Невже стійкий, звичний світ навколо нас – просто міраж? І закони речей, яким ми звикли підкорятися – придумані нами ж самими?

Для себе на це питання я давно відповів ствердно. Вчений із ступінню і підприємець з мільйонами, я добре знаю: якщо завтра людство завтра повірить, що Земля, перепрошую за виваз, паралелепіпед, то з космосу будуть наводити кутуваті світлини нашої планети.

Вже з-за шкільної парти ми знаємо, що матерії немає, що тверде тіло складається з частинок, віддалених одна від одної в космічних пропорціях. А всередині частинок – теж пустота (електрон «неділимого» атома віддалений від ядра так, як Сонце від Урану). Але і ядро атома таке ж пусте – там існують свої елементи. Поки наука докопалась до «кварків». Прийде час, доведуть і їх пустоту. Отже, матерії не існує. Але, можливо, існує енергія?

Розрахунки сучасних фізиків доводить, що сума всіх додатньо і від'ємно спрямованих енергій у Всесвіті повинна бути рівною нулю. Так, ми й самі знаємо, що дія рівна протидії – невже не причина замислитися про реальність енергії?

Якщо немає ні матерії, ні енергії, то, можливо, є пустий простір? Сучасна наука згортає простір в математичну точку без об'єму. В умова безмежжя в будь-якій точці Всесвіту можна відкласти у всі сторони математично рівні відрізки. Але це ж формула кулі! І, виходить, ми увесь час знаходимося у центрі однієї й тієї ж кулі, куди б не подалися.

Безмежжя – не є щось надзвичайно велике, як видається буденній свідомості. Величезне все ж має матеріальні параметри, а безмежжя їх позбавлене. Математично вона набагато ближче і топологічніше до нуля, ніж до величезних цифр, що збуджують уяву.

Гігантизм Всесвіту і загубленість в ній піщинки – людини – шизофренічна ілюзія ХХ століття. Вона відображає неістинний стан справ, а тільки лиш хворобливий занепад духу своїх творців. Але якщо встати на точку дотику індусів з їх майє, ілюзорністю матеріального, то, що ж маємо насправді? Мені видається (і це підтверджує мій комерційний досвід) що реально існує динамічна система взаємозв'язків особистості із Всесвітом, дуже гнучка і розрахована під розумову зрілість особистості.

Я уявляю собі Всесвіт, як апарат з ілюстрації наших уявлень про нього. Ми ненадовго входимо в «майє» та існуємо тут в цьому світі, який вважаємо за необхідне створити під себе. Здавалось б – казка, королівство мрії!

Але небезпека полягає в тому, що наша свідомість здатна змоделювати і зло, і пекло на землі. Дарма звинувачувати в цьому Всесвіт – він лише виконав наше бажання. Винити необхідно себе – тому великі вчителі людства і наполягали на особистісному перетворенні людини, розуміючи, що зі старими поглядами на Всесвіт намарне будувати новий світ.

Ми живемо у світі віри і волі – не більше. Все інше має характер «плацебо». Що таке плацебо? Медики так називають пусті пігулки, які дають хворому під виглядом ліків. Вірячи в

те, що це ліки, пацієнти, що схильні до психологічного впливу поправляються. Так ось – акції, грошові знаки, дипломи і все інше – Ваше плацебо, наші зачіпки за власну віру. Подивіться на них уважніше – чим стануть ці барвисті папірці без колективної віри в них, без колективного обоювання? Тільки Ваша щира віра в їх цінність робить їх справді цінними. Плюс до того – робить їх труднодоступними для Вас. Якщо Ви внутрішньо налаштовані на те, що гроші добути важко – то Вам їх добути важко. Факти, що підтверджують Вашу «правоту», слухняний Всесвіт Вам охоче надасть – він ж працює за Вашими заявками. Чим більше їх буде, тим правдивіше для Вас ваша бідність, тим більше Ви в ній загрузнете. Настане момент, коли кількість Вашої віри у власний неуспіх досягне «гірничного зернятка» – тоді горе Вам, Ви вже невиліковні, Ви створили стійкий світ довкола себе, який майже неможливо розхитати.

Віра – небезпечний, двосторонній фактор. Вона може допомагати нам рости – і вона може прирівняти нас до нікчеми. Вона збагачує нас – і вона ж занурює в трясовину безвихідної бідності.

Наш світ ми отримуємо, найперше, від батьків – це те, що індуси називають «кармою». Оскільки в духа, що ввійшов у щільні шари майє, немає поки-що своїх уявлень про життя, світ для нього створюють його наставники. Чим світ був для батьків – святом або каторгою – тим він стане і для дитини. Згодом, подорослішавши, нам дуже важко зламати «карму». Нас переконали і довели фактами, прикладами – що добути тисячу дуже важко. І ми не розуміємо – як для когось може бути легким добути мільйон? Адже все ж очевидно...

В переломні епохи стає особливо зрозумілим, як багато значать наші уявлення про життя. В післяреформеній Росії 90-х років ХХ століття одна частина населення вважала капіталізм раєм – сьогодні живе у раю, по крайній мірі, в матеріальному раю. Інша частина вірила, що капіталізм – це пекло, їх так виховали і вони опинились в пеклі, як тільки прозвучало ключове слово-плацебо – «капіталізм».

Насправді будь-які «ізми» пусті, змістом їх наповнюють наші уявлення про Всесвіт. Люди Маркса і люди Сміта однаково праві – просто вони живуть у різних світах, у різних всесвітах.

Всесвіт складається з різних шарів і пластів уявлень:

1. Наші особисті уявлення;
2. Колективні і групові уявлення;
3. Історично складені уявлення ряду поколінь;
4. Абсолютні закони природи, які ніколи не змінювали за пам'яті людства.

Відповідно існують і модуси «вироки» для реальності навколо нас. Ми і самі не знаємо точно – звідки, але твердо переконані, що Це – «Неможливо», інше – «малоймовірно», третє – «цілком вірогідно», а четверте – «неминуче».

Позаяк воля людини, якщо її тренувати, як спортсмени тренують м'язи, здатна протистояти навіть четвертій групі уявлень – «абсолютним законам» с модусом-вироком – «неминуче». Протягом своїх відряджень у південно-східну Азію і Індостан я сам зустрічав і спілкувався з магами, монахами, які побороти гравітацію, левітували, телепортували предмети. Це – верхівка волі, надзвичайна її сила, що прирівнюється до тієї, яка описана в словах Христа про «гірничне зерно віри». Небагатьом дана можливість побороти майє у самої основи, підняти цю величину біля фундаменту.

Ми знаємо, що такими були учні Христа. Дуже яскраво описаний випадок – коли учень, наперекір закону природи, пішов до Христа по воді, але потім засумнівався в можливості

такого чуда – і одразу ж почав тонути. Цілком історичні дані є про російського святого Серафима Саровського, який «летів над землею», тобто левітував, незважаючи на гравітацію.

Зізнаюсь чесно, таких висот «вольпінізму» (я виділяю цей вид спорту як похідне від двох слів – «воля» і «альпінізм») я не досягнув, і навряд чи вже досягну. Але я знаю, що якщо можливий світовий рекорд вольпінізма, то можливі і його регіональні чемпіонати, і дворові турніри. Якщо Ви ставите завдання розбагатіти, то вам не потрібно надриватися щоб подолати закони природи. Вам набагато легше, тому-що гроші відносяться не до категорії «неможливо», а до категорії «цілком вірогідно».

Мало хто з Вас, читачів, бачив, так як я, магів що левітували. Але практично всі ви поряд бачили багатих людей – можливо, навіть в сусідній з вами квартирі.

Справа в тому, як ми вже показали на прикладі російських прислів'їв, удача зовсім не сліпа. Вона дається кожному по «вірі Вашій», у відповідності з волею і направленістю волі кожного хто просить.

Так протопіп Аввакум випросив собі у Всесвіту «часи Неронові і Діоклетанові» при добрішому Алксію Михайловичу, який багато раз безуспішно пробував помилувати свою «жертву».

Волю до володіння грішми у нас, в єврейських сім'ях, виховують з раннього дитинства. Власне в методі «вольпінізму» секрет єврейського казкового багатства. Потім, звісно, сюди додадуть «змову» і «надсолідарність» євреїв, але основою стала єврейська віра в богообраність. «Бог віддасть нам всі багатства світу!» – стверджували євреї століттями. Багатство віддав їм звичайно не Бог (творча, думаюча, праведна надособистість Всесвіту), а Всесвіт (має, ілюзія матеріального). Бог, думаю, споглядав з сумом справи моїх одноплеменців. Але Всесвіт дає кожному по вірі, а не по праведності. Краще не скажеш, чим написано в Євангелії: «Буде Вам по вірі Вашій».

Без місії єврейства наша змова буде пустою. Вона і є пустою, «плацебо», тримаючись якого євреї гадають, що ввіймали Господа за бороду. Неможливо пояснити єврейський успіх тільки матеріальними факторами. Невже не могли протиставити змові жалюгідних і гнаних безрідних бродяг інші народи свою, більш потужну змову? Невже не мали влади могутні правителі над своїми іудейськими підданими?

Але я вихований в середовищі, де вірять в гроші світу, як у власні гроші і накладаючи вже потім на цю віру багато правдоподібних плацебо. Єврей природжений вольпініст (як і темношкірий – природжений боксер, спортсмен), але це не означає, що інші народи не здатні освоїти вольпінізм. Просто їм складніше, тому що їх менталітет (ще одне плацебо для родинного всесвіту) включає в себе багато шкідливих для збагачення уявлень.

Проте є ж багаті і серед росіян, хоча і їх менше, чим євреїв. Вольпінізм, як і будь-який інший спорт – залежить від вихідних даних, інтенсивності тренувань і здатності тренерів. Інтенсивністю тренувань можна загладити дефекти вихідних даних.

У росіян, як у народу, здатність до вольпінізму дуже велика, але розвинена, якщо так можна сказати, інша група «кредом'язів». Росіян вирізняє дуже сильний месіанських дух, що дозволяє їм образно кажучи, у валянках запускати супутники, осушувати моря і розвертати ріки. Це було власне чудо, якщо рахувати вольпінізм чудом, чудо в яке відмовлялися вірити на раціональному заході.

Методика зростання доходів.

Отже! Приготуйтеся до практичного тренування в стилі вольпінізму. Для початку потрібно виміряти свою здатність в «природному» стані – скільки Ви заробляєте, на скільки розрахований Ваш індивідуальний Всесвіт.

Найперше необхідно проаналізувати своє оточення, відсікти скептиків і нитиків, песимістів – вони як гирі на ногах вольпініста. На противагу, постаратися знайти собі однодумців – оптимістів, які вірять в успіх так, як і Ви. Групою пробиватися до висот завжди легше – має місце фактор «взаємовитягання». Ззовні це сприймають як «злочинне формування», «банду змовників» - це все інколи накладається, але тільки як плацебо. Групувань багато, але не всі з них успішні, багато пролітають. Значить, головне питання – не в групуванні, яке саме по собі, зовсім не гарантує успіху, а в певних особливих властивостях всередині групи. Ми знаємо це груповий вольпінізм.

Дуже важливий і складний етап – відмова від «старого світу», від реальності, яка створена стихійно працею батьків і ваших друзів, в хаосі ваших дитячих вражень. Те, що зараз видається Вам «об'єктивною реальністю», насправді дуже випадковий набір фантазій про світ з різноманітних джерел.

Замисліться, який повинен бути «новий світ»? Можливо Вас все влаштовує в «старому», тоді Вас можна привітати. Можливо Вам не вистачає чогось іншого, а не грошей?

Ми зараз розмовляємо лише про гроші. Якщо Ви твердо переконані, що Вам не вистачає певної суми, то приготуйтеся до штурму меж нової реальності.

Якщо Ви бідний учитель – і загадаєте мільйон доларів, то голову даю на відсіч, у Вас нічого не вийде. Це як нетренованому спортсмену поставити планку чемпіона світу. Потрібно розуміти, що хоч для Всесвіту немає нічого неможливого (буває і жebraки виграють мільйон в лотерею, і як Ви розумієте, непросто так!) але є багато, поки-що неможливого для Вас.

Будьте реалістом. Ріст доходів плануйте на наступний рік, щоб був простір для маневру, і не починайте більше ніж з 20%. Одного разу я поставив планку подвоїти доходи – і з тріском провалився – не тому, що методика підвела, а тому що сам не зміг повірити в такий хід подій. Ризик тут один – поставите високу планку, провалитесь і поглибите сумніви. Після кожної невдачі повернутись на траєкторію удачі стає складніше, хоча безвиході, звичайно ж, не буває.

Головна небезпека. Видається, що може бути простіше? Загадав собі бажання, насправді чогось захотів – і ось! Воно готовеньке, із духовки Всесвіту...

Насправді Всесвіт задовольняє далеко не всі бажання. Психотехніки різних народів світу вчать про одне: подолання емоційної сторони бажання, тобто «жаги».

Порівняйте свої відчуття в двох випадках. Коли Ви хочете поїсти, Ви йдете на кухню і відчиняєте холодильник. У нашому внутрішньому світі бажання є, але жаги немає, Ви спокійні, емоції відсутні.

Ви не ставите питання, як і звідки потрапили у Ваш холодильник кефір і ковбаса. Ви знаєте, що вони подолали складний шлях, але у вас їх завжди у надлишку, Ви не турбуєтесь про них. Вони – поряд, тільки протягни руку і візьми...

Наших відчуттів не можуть поділяти народи Азії і Африки, де масами гинуть від голоду. В їх випадку до бажання їжі долучається перелякана жага, страх перед тим, що їжі може не бути. Чим сильніший страх, цей сумнів (неспроста кажуть страшні слова – «хробак сумніву»), тим менша ймовірність отримати бажане.

Як писав Пушкін: «Чим менше жінку ми кохаємо, тим більше подобаємось їй». Те ж

саме можна сказати і про гроші, тому-що принцип той же. Я не знаю ані одного бізнесмена, який любив би гроші. Бізнесмени використовують гроші, цинічно і обачливо, а любов до грошей згубила б їх. Ви ж знаєте, що для отримання прибутку спочатку потрібно багато інвестувати, тобто розставатися з грішми і чим безжалісніше це розставання, тим кращий результат.

Люблять гроші, як не дивно, лише бідняки. Вони над ними сохнуть, перебирають їх, мусолять в руці, дорожать ними – і тому не отримують взаємності: грошей до них завжди йде мало. Звідси і девіз бізнесу, який Ви багаторазово чули!: «Накопичити по-справжньому крупну суму неможливо, її можна тільки заробити».

В чому тут цікавинка? Всесвіт разом з нашою заявкою шляхом жаги отримує додаткову заяву на складність отримання того, що просять. Якщо ви жадаєте (а не просто і буденно хочете), то на вашій заявці прибита страшна мітка: «бажає отримати з великими труднощами». Тут, знову-таки немає кого звинувачувати. Ви замовили плячок з проблемами, Ви його і отримуєте. Він, звичайно, обростає плацебо, типу економічних умов, темпів розвитку індустрії і т.д. і т.п. – проте це все доважок. Одного разу на економічному форумі в Туреччині турецькі економісти жалілися мені, що в них все як у Європі, тільки доходи населення в 10 раз менші.

«Нічого не розуміємо! Закони ті ж, клімат той же, виробництво динамічно розвивається – а люди як жили в 10 раз бідніше європейців, так і живуть...»

Росія із своєю калькою західних стандартів – інший приклад. Певна частина Росії увійшла в стандарт і живе по-європейськи (інше питання – чи добре це, чи зле!). Решта населення не вірить в успіх, а отже, він навіть в найвигідніших умовах веде спосіб життя невдах.

В Росії зараз склалася ситуація, коли нитики один одного топлять, збільшуючи свої біди крайнім песимізмом, обмінюються ним, як відеокасетами, один з одним. Власне тому вольпініст в Росії буде в більш складних умовах, чим на Заході, де все пронизане ідеями успіху і він повинен ставити собі спочатку менші навантаження, чим європейець.

Отже, Ви маєте бажання. Його можна занотувати для самоконтролю – або добряче запам'ятати. Воно повинне бути (тобто здаватися Вам) реалістичним, не надто різко змінювати Ваше життя, бути добре холодно-розважливим без всіляких домішок жаги.

Уявимо, скромний працівник отримує 8 тис. рублів в місяць. Одного разу він взяв у руки вольпініський папір (вид плацебо) і написав на ньому: «З наступного року я буду отримувати 10 тис. рублів на місяць, або 120 тис. рублів на рік».

Тепер подумайте, якого роду плацебо можна застосувати для досягнення цілі? Які дії переконують Вас в тому, що Ви можете більше заробляти? Які ставки необхідно зробити в надії на удачу? Це необхідне не для Всесвіту, для якого Ваше прохання – дрібничка, це необхідно Вам для самопереконання. Потрібно розуміти, що Всесвіт дасть Вам те, що Ви просите і без всіляких дій з Вашого боку, якщо тільки жага не прикріпить зрадницьку заявку на «важкість досягнення». Чим складніше видається нам досягти будь-якого результату – тим він в реальності складніший для нас. Одні легко, заввиграшки отримують диплом ВУЗу, інші з великим скреготом. Одні на спір стають кандидатами наук – у інших на захист йде ціле життя. Одні лежачи на дивані, заробляють мільйони, інші у постійних бігах і суєті не можуть й на хліб нашкребти.

Не жадайте! Не кажіть собі «добре було б» – знайте, що там-то чекає вас то-то, і старайтесь наблизити це знання до максимального спокою. Ви ж не хвилюєтесь за НЗ в шафі,

тому-що певно знаєте, де вона і скільки в ній. Те ж знання про майбутнє, як про минуле – без переживань і страстей, з чіткістю літописця – ось верхівка вольпінізму.

Ви загадуєте майбутнє так, буцім згадуєте минуле. За схемою: «Так, до-речі, на наступному тижні я знайду невраховану тисячку! На що ж її витратити? Може покласти в банк чи купити подарунок дружині?». Щоб позбутися жаги, від хворобливого страху перед нездійсненням бажання рекомендую свій особистий метод – «зміщення пріоритетів». Це коли людина, щоб не думати про гроші, наприклад, із одержимістю занурюється, скажемо, у садівництво (дуже актуально для Росії). Цілий день у нього болить голова – де дістати насіння, чим удобрити грядки, як виростити супергарбуза, і десь на краю свідомості, на периферії, баламкається думка про «до-речі ті 300 тисяч в наступному місяці, вони так різко звальяться, де б їх розмістити! А ні, не до них зараз, розсада зів'яне...»

Якщо Ви боїтеся за сад, спортивну команду чи якусь наукову кафедру, то справи у них підуть фіговенько – адже принцип «переживання за...» передбачає «ускладнення в тому...». Хай у Вас зів'яне розсада, зате 300 тисяч придуть в потрібний час. Може бути, звичайно, і навпаки – розсада виросте на славу, а гроші не придуть. Значить, Вам не вдалося переключити свої страхи на пожирання іншого предмету, страх бідності виявився сильнішим.

Якщо Ви проаналізуєте знайомих нам багатих людей, то обов'язково побачите в них певну «надуману» пристрасть, яка часто видається Вам безглуздою. Яка йому справа до футболу, коли в нього мільярдний оборот фірми? Але власне футбол завантажує його «хробака сумніву» і не дає йому згризти зроблене, згризти справу.

Наш світ, якщо відкинути ілюзію матеріального, являє собою заплутані перехрестя багатьох воль і віросповідань – і в бізнесі ваша воля повинна бути сильніше волі покупця і волі конкурента. Власне двобій на внутрішньому боці реальності, то вольове протистояння, яке краще всього ілюструє російська гра в «гляділки» - коли очі в очі, і хто перший кліпне – вирішує суть справи. Назва товару і його якість – це все вторинне плацебо, лотерейний квиток, який в залежності від вашої волі може виграти чи програти.

Всяка людина, яка займається бізнесом, охоче Вам підтвердить: торгівля залежить не від товару, а від продавця. Одна людина примудряється спихнути повний непотріб, а інша сидючи на золоті і в пів ціни не може продати. Один спритно реалізує мотлох, а інших і потрібну річ не стані продати. В чому тут справа?

Зовнішньо – в психології, в тому, що один активний, а інший – скований, невпевнений, пригнічений. Але придивіться уважніше – чому так? Чи не очевидна відповідь – перший – людина «сильної волі», а інший – «повний невдаха».

Я часто був свідком перетворення людей боязких і причмелених, коли в їх руках опинялося певне, необхідне їм, плацебо – коли їм починає видаватися, що вони знайшли чарівний меч-різанаць, і тепер точно всесильні.

Затюканий аспірант, що несподівано захистився, стає левом – йому видається, що він тепер богатир. Чому? Через жалюгідний шматок паперу, який іншому нічим не допоможе? Чи від тієї віри, які ВЛАСНЕ ЦЯ людина вкладає ВЛАСНЕ В ЦЕЙ предмет?

Пам'ятайте, що не в предметі сила, а у Вашій вірі. Ані амулет, ні талісман не захищає чи приносить щастя, а пов'язний з ними ментальний образ могутності. Предмет – завжди «плацебо», пустий і в інших руках він буде нікчемною дрібничкою.

Але на першому етапі корисно містифікувати себе «Я підписав договір з Петренко, тепер я все зможу, у мене все в руках...». Якщо ви дійсно в це вірите, то договір з Петренко стане

Вашою щасливою картою. Якщо засумніваєтесь – виявиться пустопорожність документу.

Колись я був знайомий з двома помічниками депутатів, назвемо їх «Іванов» і «Петров». Так ось, одне й те ж саме посвідчення помічника депутата принесло Іванову чудовий бізнес і розширення можливостей, а Петрову слугувало лише для безкоштовного проїзду в громадському транспорті.

Якось Іванов у колі спільних знайомих став вихвалитися, що він «помічник депутата» і «багато може». – Та не жартуй! – відповідали знайомі Петрова – Ми знаємо людину, вона теж помічник депутата і нічого це йому не дало!

Рубежі росту

Займаючись вольпінізмом, Ви повинні визначити для себе межі росту. В своєму збагаченні ви будете рухатися від однієї межі до іншої, все вище і вище стрибаючи. Якщо десь виникне спад – це означає, що необхідно повернутися до початкового показника, Ви зависоко поставили планку. Рубіж повинен весь час бути у вашій свідомості і не виходити в той же час на перший план. Найкраще – загнути його в підсвідомість, щоб не думати про нього, а смутно відчувати.

Поділюся своєю методою: я пишу певну цифру (свій рубіж) на різних листочках, в органайзерах, на смартфоні, на виробничих нарадах, в приймальні міністрів і т.д. Весь час лише число без коментарів, без зайвих пояснень. Я привчив себе до того, що це число – очевидне у майбутньому, що воно – моє, належить мені по праву, що я повинен звикнути до нього і не дивуватися, коли воно з'явиться в моїй чековій книжці.

Практично завжди спрацьовувало. При цьому, визначаючи число, я на останніх етапах бізнес-кар'єри взагалі не думав, звідки воно візьметься, тобто не чіплявся за плацебо лихоманних магічних дій бізнесмена. Я просто знав, що обставини складуться так, що змусять мене всіма своїми незворотними ходами прийняти лише це число, і мені залишиться лише його прийняти.

Ви можете йти за моїми слідами, можете вигадати свій мнемонічний спосіб – але пам'ятайте! Діють не папірці і не цифри – діє розум, думка, все інше – плацебо. Якщо ви спробуєте глузливо перевірити мою методу і з сміхом визначите, що вона не діє – ви самі запрограмуєте свою невдачу. Я вже казав, що факти – річ піддатлива. Всесвіт надасть Вам на підтвердження Вашої теорії світу будь-яку кількість фактів.

Діяти метода зможе тільки тоді, коли Ви використаєте її з вірою в успіх, коли ви наперед будете плани покупок на ще не отримані гроші, коли Ви наперед будете хліви під ще ненароджену скотину.

Власне стан духа представників нації, а не якась-там економічна чи соціальна система забезпечує нації добробут. Багатство не дає комунізм, не дає його і ринок – це все не більше чим плацебо для споживчого духу. Наявність грошей – взагалі позаринкове поняття, тому що ринок націлений на максимальну економію грошей. Якщо у Вас є мило, а в мене – шило, то ми могли б їх купити один в одного. Але, крім взаємного бажання, необхідно, щоб у кожного окрім шила і мила заваялась ще й монетка. Чи бартер – без грошей – але в макроекономіці його дуже важко здійснити. Виходить магічне замкнене коло – щоб почати виробництво, необхідні гроші, і щоб стати споживачем – необхідні гроші. Тобто ми ще не почали ні виробляти, ні споживати, а гроші вже потрібні. Хто їх дасть – якщо не виробництво і споживання?

Всесвіт. Спочатку було слово. Логос, думка – планований достаток – і лише потім, на хвилі оптимізму і очікування кращого, на хвилі сміливої мрії приходить матеріальний достаток.

Про добрий і злий дух

Тут я б хотів ще раз попередити про небезпеку тих знань, які Ви почерпнули. Я не дарма відділяю Бога, як творчий і особистісний початок від Всесвіту, як безликого апарата по виробництву ілюзій. По-суті, Ви побачили світ без матерії, енергії, простору, як він є – світ трьох втілень: Вашого Духа, Доброго і Злого Духів. Світ і був завжди таким, як він є, неважливо, знаєте Ви це чи ні – Ви завжди знаходитесь в просторі між Абсолютом Добра і Абсолютом Зла в проміжному підвішеному стані.

Гроші є субстанція абсолютно нейтральна, добром чи злом вони стають тільки у Ваших руках. Власне грошу – це не копійки і не папірці (плацебо), а міра нашої могутності в сучасному світі. Якщо Ви багаті – то стаєте ніби магом, що здатен стратити чи помилувати, викликати дощ і розігнати хмари, звести палаци і дозволити будувати міста. Не спокушайтеся нейтралітетом «Матриці» - Всесвіту. Він надає Вам по шиї без розбору, за Вашим замовленням.

Але злий дух стоїть за кожною вольпінською справою. Спокуса використати силу своєї «прокачаної» волі буде Вас переслідувати завжди, як «бодібіддера» переслідує жага перевірити себе в бійці. Вольпінізм ділиться на два рівні – «воля на придбання для себе» і «воля на відчуження в інших». Оскільки Всесвіт безмежний, в ньому є нескінченна кількість всього мислимого і навіть неможливого, тому похмурі сентенції в мальтузіанському стилі про «обмеженість пирога» - це витівки Злого Духа.

Одержимий злом вольпініст не слідує мудрому правилу «хліба на обід в міру бери», він самостверджується не через придбання речей собі, а через приниження і додавлювання невдах навколо себе, в їх показовому четвертуванні. Багатство розглядається не як «моє наявне», а як «чуже відсутнє», велич не в існуванні самого по собі, а в звеличуванні над рівнем інших.

В сучасній Росії це дуже сильно розвинуто. Бажання «відсікти дверима» тих, хто слідує за Вами, «понадкушувати, чого не можна з'їсти» постійно простежується червоною ниткою російських реформ. Народжується у влади любов до фактору бідності, надзвичайно погане відчуття можновладців. Як наслідок вольпіністу із народу доводиться долати не тільки власні страхи і комплекси, але і потужну чужу волю, скеровану вниз, щоб скинути послідовників.

Боріс Березовскій

